

ekspresjonistycznych, korzystające z form rysunkowych za pomocą rozmaitych środków i technik proponujemy przestudiować w szczególności poprzez analizę wspomnianej instalacji, będącej swoistym wywrotowym poszukiwaniem artystycznym w poszczególnych formach sztuki konceptualnej podejmowanym przez sztukę, która sama nie pretenduje do tego miana, a stawia sobie za cel wypracowanie nowych modeli i propozycji. Dzięki związkom z kinem Téllez traktuje swoją propozycję plastyczną przez pryzmat kinematografii i włącza perspektywę filmowca do instalacji. W prezentowanej pracy motyw kina pojawia się w jej pierwszym etapie, ale dokonuje dekonstrukcji głębi plastycznej, dzięki czemu artysta może oszlifować swoje dzieło. Téllez przyjmuje wobec sztuki postawę nie kontemplacyjną, lecz partycypacyjną. Sztuka jest doświadczeniem ludzkim, które nie potrzebuje wynosić się ponad inne, ale umożliwia nam spojrzenie na siebie samych i wyznaczenie nowych obszarów i celów dialogu w ramach naszych dyskursów. Według Télleza sztuka pomaga żyć i zrozumieć postawy ludzi, których spotykamy na naszej drodze.